

**АКАТИСТ СВЕШТЕНОМУЧЕНИКУ РАФАИЛУ (МОМЧИЛОВИЋУ)
ИГУМАНУ ШИШАТОВАЧКОМ
21.08./03.09.**

Кондак 1.

Теби, изабраном страдалцу Господњем из Србскога рода, који си као и древни исповедници претрпео муке и понижења због тога што си сведочио Истинитог Бога, хвалебни песмопој узносимо и у молитвама име твоје призивамо, да се у молитвама својим сетиш и нас који ти кличемо: Радуј се, свети Рафаило, храбри мучениче за Веру Православну!

Икос 1.

Творац Анђела, по Свом благовољењу анђелско ти име даде, свештеномучениче Рафаило, јер је знао да ћеш анђелски на Земљи поживети, и да ћеш анђелском храброшћу све муке за Сина Његовог, Господа Исуса Христа, издржати, и постати мученик Његов при скончанији Века. Зато ти анђелским гласом и појемо:

Радуј се, Анђеле у телу земаљском!
Радуј се, Анђеле по имену Небеском!
Радуј се, јер са Анђелима на Небу другујеш!
Радуј се, јер и нама помажеш да постанемо анђелолики!
Радуј се, јер си мучеништвом врата Раја отворио!
Радуј се, јер си био испуњен благодаћу Божијом!
Радуј се, јер си уписан у књигу Вечног Живота!
Радуј се, јер си у мучеништву засијао као злато у огњу!
Радуј се, јер иконе твоје краше многе цркве и манастире!
Радуј се, свети Рафаило, храбри мучениче за Веру Православну!

Кондак 2.

Као добар плод доброг семена, ти, свети Рафаило, израсте из дома побожних родитеља твојих у питомој Бачкој земљи, која је била верна Господу Христу и која је исповедала Веру Православну, и којом је непрестано брујала анђелска песма: Алилуја!

Икос 2.

На теби се, свети Рафаило, заиста може видети дејство Божијег промисла, јер већ са десет година ти си отишао у манастир Ковиљ, да оставивши овај преварљиви свет, а да га ни окусио ниси, служиш Богу и своме народу. Зато прими од нас ове похвале:

Радуј се, јер нежни пупољак младости своје принесе Господу на дар!
Радиј се, јер си веру и побожност од родитеља на дар примио!
Радуј се, јер си желео да Светој Тројици стан постанеш!
Радуј се, јер си родитељски дом заменио домом Господњим!
Радуј се, јер си само Небеским висина тежио!
Радуј се, јер те земаљско благо није привлачило!
Радуј се, јер те је благодат Божија у срце ранила и вечно заробила!
Радуј се, јер се кроз тебе пројавила премудрост Свете Тројице!
Радуј се, јер питома душа твоја у Богу мир свој пронађе!
Радуј се, свети Рафаило, храбри мучениче за Веру Православну!

Кондак 3.

Твоја заиста анђелолика душа, свети Рафаило, када ступи међу освештане зидове древног манастира Ковиља, као да на само Небо узиђе, као да међу саме Анђеле Небеске стаде, и од радости запева заједно са њима: Алилуја!

Икос 3.

У почетку у манастиру Ковиљу, а потом у манастиру Бођани, ти, свети Рафаило, уз изобилну благодат Божију, поче да плетеш венац врлина у Богочежњивој души својој, улазећи у тајне монашког живота. Као млади послушник, ти си одсецањем своје воље, смерно порађао новог, Небеског човека у себи, узрастајући у меру раста висине Христове. Зато ти кличемо овако:

Радуј се, тихи и смерни послушнице Господњи!
Радуј се, јер остави овај времени свет зарад Царства Небеског!
Радуј се, јер обукавши монашку ризу као да у гроб уђе и за овај свет умре!
Радуј се, јер ти Господ Христос постаде све у свему!
Радуј се, јер пође уским путем спасења!
Радуј се, јер си славио Господа свим срцем својим!
Радуј се, јер младићка душа твоја у Господу савршену љубав нађе!
Радуј се, јер радости овога света ти презираше!
Радуј се, јер се у срце твоје усели Небеска милина!
Радуј се, свети Рафаило, храбри мучениче за Веру Православну!

Кондак 4.

По Божијем промислу, ти свети Рафаило, дође у славни и древни манастир Манасију, где просија светим врлинама. Због тога врло брзо прими монашки постриг, да као цела, неизгорела свећа, принесеш себе Господу, Коме, када коначно умре за овај свет, запева радосно: Алилуја!

Икос 4.

Видећи у теби Анђела Божијег, свети Рафаило, митрополит Србски Михаило те убрзо рукоположи за јерођакон, а мало касније и у чин свештеномонаха. Ти тада још више прими на себе дела молитве и поста, гасећи ватру младога тела, да што достојније можеш да служиш пред жртвеником Господњим, и приносиш Бескрвну Жртву којом се свет одржава и спашава од греха, смрти и сатане. Зато прими од нас ове похвале:

Радуј се, јер те је Божанска благодат у срце ранила!
Радуј се, јер у задужбини светог деспота Стефана прими монашки постриг!
Радуј се, јер у освештаној обитељи овој започе молитвени подвиг свој!
Радуј се, јер си оставио све и пошао за Господом Христом!
Радуј се, јер си молитвом и постом душу облагодатио!
Радуј се, јер си Бескрвну Жртву Богу приносио!
Радуј се, јер си кроз Господа Христа цео свет љубио!
Радуј се, јер си Господом душу своју ослободио из тамнице овога света!
Радуј се, јер се ниси посрамио да сведочиш Господа Христа!
Радуј се, свети Рафаило, храбри мучениче за Веру Православну!

Кондак 5.

Теби је, свети Рафаило, Бог подарио велики сликарски таленат, и ти си га умножио небројено пута. Узрастајући духовно, ти си и Небо преносио на сликарска платна и зидове цркава и манастира, појући заједно са његовим житељима, Анђелима и Светима: Алилуја!

Икос 5.

Желећи да стекнеш високо сликарско образовање, оци Србске Цркве те слаше на школе у Београд, Москву и Италију, код познатих мајстора сликања. Ти, свети Рафаило, као смиран и послушан упијаше сва нова сликарска знања, која си касније принео на службу Цркви, насликавши небројене иконе и фреске по многим црквама и манастирима. Зато чуј од нас ове похвале:

Радуј се, јер си Бога и Његове Свете са љубављу сликао!
Радуј се, јер си у светој Русији иконописање учио!
Радуј се, јер си радост васкрсења стално у души носио!
Радуј се, јер си сликајући иконе невидљиво чинио видљивим!
Радуј се, јер си сликањем прослављао Свету Тројицу!
Радуј се, јер си своје таланте умножио на радост и Неба и Земље!
Радуј се, јер си се предао преблагој вољи Божијој!
Радуј се, јер си неизмерно љубио православни род твој Србски!
Радуј се, јер си све његове ране на своме срцу носио!
Радуј се, свети Рафаило, храбри мучениче за Веру Православну!

Кондак 6.

Вративши се у Србију, смиран и кротак, али пун радости Божије, ти, свети Рафаило, приону да свој талант умножиш још више, сликајући са љубављу Небеске житеље, и заједно са њима појући: Алилуја!

Икос 6.

У тишини своје монашке келије, ти си, свети Рафаило, са покајничким сузама својим сликарске боје мешао, јер си знао да се Свети могу сликати само ако се живи светим животом, па си их подражавао у молитви, посту и бдењима. Због тога су иконе твоје биле пуне Небеске лепоте и духовне узвишености, изазивајући у вернима осећаје блаженства и радости не од овога света. Зато ти смирано кличемо:

Радуј се, јер те је Бог удостојио неизбројивих дарова Небеских!
Радуј се, јер си нам Свете са Неба кроз иконе на Земљу доводио!
Радуј се, јер си многе душе привео побожном животу!
Радуј се, јер си Свете подражавао животом подвижничким!
Радуј се, јер си многе сузе покајнице пролио у келији својој!
Радуј се, јер си узаним путем спасења храбро ходио!
Радуј се, јер си тајну живота и смрти у уму стално носио!
Радуј се, јер је Господ услишио твоје молитве за спасење!
Радуј се, јер си љубављу Христовом био испуњен!
Радуј се, свети Рафаило, храбри мучениче за Веру Православну!

Кондак 7.

Посебну си љубав имао према Мајци Божијој, свети Рафаило, па си Јој због тога насликао многе иконе, да су они који су их гледали, мислили да је на њима Пресвета као жива, и због тога су са сузама узносили ка Небу песму: Алилуја!

Икос 7.

Због твог великог сликарског таланта, свети Рафаило, Господ је благоволио да многе цркве и манастире украсиш својим иконама. Осликао си иконостасе у цркви у Великој Крсни, у манастиру Раковици, Пачиру, Горњем Ковиљу, и у цркви Ружици у Београду. Колико је од тада до данас суза покајница и суза радосница проливано пред иконама твојим, само Бог и Свети насликани на њима знају. Зато те и ми са сузама хвалимо:

Радуј се, јер си нас ородио са Небом!

Радуј се, јер иконе твоје красе многе цркве и манастире!

Радуј се, јер си Мајку Божију безмерно волео!

Радуј се, јер си Јој многе иконе насликао!

Радуј се, јер кроз тебе видимо светлост Небеску!

Радуј се, јер се смрћу твојом Црква обогати!

Радуј се, јер си изгубивши ововремени живот вечни задобио!

Радуј се, јер те прослављају Небо и Земља!

Радуј се, јер си пред моштима светог Стефана Штиљановића многе молитвене сузе пролио!

Радуј се, свети Рафаило, храбри мучениче за Веру Православну!

Кондак 8.

Када је над Србским небом почео да се надвија облак страшнога рата који је већ био прогутао пола Европе, ти си, свети Рафаило, узносио усрдне молитве Господу да сачува стадо твоје. У олтару цркве шишатовачке ти си вапио ка Небу, кличући: Алилуја!

Икос 8.

Пошто у теби ниси живео ти, већ Господ Христос, свети Рафаило, ти си учио благоверни народ свој да су сви људи браћа, од једног Бога Оца деца, и да сви треба да се љубе међу собом. Још се памте твоје ватрене и топле беседе о љубави коју треба да имамо према Богу и ближњима. Зато ти са љубаву и кличемо:

Радуј се, јер си љубав Божију међу људима проповедао!

Радуј се, јер еванђелске беседе твоје памти цео Срем!

Радуј се, јер си са страхом Божијим руководио монашком обитељи!

Радуј се, утехо ожалошћених!

Радуј се, радости Богочежњивих!

Радуј се, исцељење болесних!

Радуј се, светлости помрачних!

Радуј се, доброто Небеска!

Радуј се, красото земаљска!

Радуј се, свети Рафаило, храбри мучениче за Веру Православну!

Кондак 9.

Одмах на почетку рата, тебе као игумана шишатовачког и тројицу монаха твојих, свети Рафило, бездушне усташе изведоше из манастира, и са осталим народом Србским поведоше на страшно мучилиште, а ви, знајући да је крај близу, једногласно запевасте: Алилуја!

Икос 9.

Која глагољива уста могу да искажу све муке које си доживео на путу ка месту скончанија, свештеномучениче Рафаило. Јер зле усташе посебно се на тебе устремише, и као дивље звери кидаше твоје старачко тело. Чупали су оседелу браду твоју, ударали те по целом телу, проливајући свету крв твоју по земљи сремској. Тужећи због свештених патњи твојих, ми те са надом молитвено прослављамо:

Радуј се, мучениче за Веру Православну!
Радуј се, јер те је Господ Христос крепио у мукама!
Радуј се, јер се ниси уплашио мучитеља!
Радуј се, јер си победнички прешао из времена у вечност!
Радуј се, јер светлошћу Небеском сијаш!
Радуј се, јер са Анђелима на Небу другујеш!
Радуј се, јер се молиш Богу за нас!
Радуј се, свештени мучениче Христов!
Радуј се, јер си храбро у смрт за Господа Христа пошао!
Радуј се, свети Рафаило, храбри мучениче за Веру Православну!

Кондак 10.

Када су те, мучениче Рафаило, са осталим народом возили ка Славонској Пожеги у сточним вагонима, мучитељи су наставили са грозним мучењима, показујући своје зверско и ођавољено лице, а ви сте, иако у тешким мукама, певали сремском равницом: Алилуја!

Икос 10.

Када сте стигли у Пожегу, где је већ било много измученог Србског народа, потераше вас ка месту погубљења. А тебе, свети мучениче Рафаило, натераше да са својим монасима певате сами себи опело. Омраченим небом усташке државе, из болних уста ваших, узносила се молитва Троједином Богу: Свјатиј Боже, Свјатиј Крјепкиј, Свјатиј Бесмертниј, помилуј нас! Појући и ми Светој Тројици, теби ове похвале уносимо:

Радуј се, јер те Бог изабра да пострадаш за Њега!
Радуј се, јер си у мученичкој крви душу очистио!
Радуј се, јер си достојно носио хришћанско име!
Радуј се, јер си тешка мучења храбро издржао!
Радуј се, јер си мученички венац задобио!
Радуј се, јер си сам себи опело певао!
Радуј се, јер си цео свет љубио!
Радуј се, јер си и мучитеље своје љубио!
Радуј се, јер си за Господа Христа поруге примио!

Радуј се, свети Рафаило, храбри мучениче за Веру Православну!

Кондак 11.

До смрти измучене, усташе вас натераше да трчите ка губилишту, а ти, мучениче Рафаило, немајући више снаге, паде под ноге сапатника твојих, и они те прегазише да више никада ниси устао. Али ти, са сузама у очима заблагодари Богу за све, и запева: Алилужа!

Икос 11.

Тако измучен, и у несвести, ти више и не долазише свести, мучениче Рафаило, и после три дана бисерна душа твоја тихо напусти земни стан свој, и дочекана рукама Арханђела Рафаила, би однешена пред престо Цара Васељене, да примиш неувели венац славе што си мученички пострадао за Њега и Веру Православну. Зато те величамо овако:

Радуј се, исповедниче Господњи!
Радуј се, јер сабор мученика украшаваш!
Радуј се, јер си ђавола силно разгневио мученичким трпљењем својим!
Радуј се, јер земна кончина твоја задиви сав Анђелски збор!
Радуј се, јер си верно Господу Христу цео живот служио!
Радуј се, јер те Црква на Земљи слави!
Радуј се, јер си и на Небу узвеличан!
Радуј се, јер те мученичка смрт овенча вечном славом!
Радуј се, јер си због Србског Православног имена пострадао!
Радуј се, свети Рафаило, храбри мучениче за Веру Православну!

Кондак 12.

Бивши више од пола века у сатанском мраку, Србски народ твој се пробуди као из сна, и већ прослављеног на Небесима, прослави те и на Земљи, јер те Црква уврсти у ред светих мученика, свети мучениче Рафаило, запевавши у свим храмовима Србским: Алилужа!

Икос 12.

Свесни да смо велики дужници твоји, ми се са дужним поштовањем клањамо светој икони твојој, свети мучениче Рафаило, и славећи свето и од Господа прослављено име твоје, достојно те хвалимо и величамо, просећи свете молитве твоје за нас немоћне и слабе. Опомени се грешног Србског рода твога, који ти пева анђелску песму:

Радуј се, похвало рода нашега!
Радуј се, јер молитвама твојим милост Божију задобијамо!
Радуј се, јер те је Господ наградио благом неисказаним!
Радуј се, јер се пред иконама које си насликао и данас Богу молимо!
Радуј се, јер и твоја света икона краси многе храмове Божије!
Радуј се, јер си се уподобио највећим мученицима!
Радуј се, јер са њима сада у Царству Божије другујеш!
Радуј се, јер си величанствену животну победу извојевао!
Радуј се, Небески игумане манастира Шишатовца!
Радуј се, свети Рафаило, храбри мучениче за Веру Православну!

Кондак 13.

О, свештеномучениче Рафаило, погледај са Неба на нас, који те молитвено призивамо, и услиши нас, не по достојности нашој, него по великој благодати коју си стекао од Господа Христа. Нека нам свете молитве твоје помогну да се од свакога греха и страсти очистимо, како би се и ми удостојили спасења у Царству Небеском, и радосног појања: Алилуја!

(Овај кондак се чита три пута, па затим поново: икос 1. и кондак 1. и онда молитва, на крају.)

Молитва

О, свети мучениче Рафаило, исповедниче Православља, молимо те и вапимо ка теби, да нас поменеш пред Господом у светим молитвама твојим. Јер ти си цео земаљски живот свој Господу несебично служио, кроз молитву за сав свет, кроз служење Светих Литургија, кроз сликање светих икона, и на крају си и мученички и без страха пострадао за Њега. Због тога си се удостојио неувелог венца славе на Небесима, и слободе да молиш Господа за оне који те моле за заступништво твоје. И ево, ми, мали и грешни, не смејући да погледамо висину Небеску, са страхом, али и са надом просимо преко тебе милости и помоћи од Господа твога и нашег.

Нека се све оно што нас одваја од Бога развеје као дим, нека нас посети милост Господња, и очисти све знане и незнане нечистоте душе наше, како би се и ми удостојили светлости Царства Небеског, Горњег Јерусалима. Јер ми смо немоћни да било шта добро урадимо својом вољом и снагом, него нека у нама вечно буде воља Господња, и нека нас благодат Његова преобрази из земних и смртних, у Небеске и бесмртне. И нека остатак овог земног живота нашег протекне у смиреном покајању за све грехе које смо учинили, у искреној молитви и посту, у нелицемерном вршењу заповести Господњих, и непоколебљивој нади да ћемо се удостојити милости Божије.

Али не само нама, него и целом народу Србском, и свима људима добре воље, подари милости Господње и спасења, свети мучениче Рафаило. Нека се умањи грех, који је нарастао до неслућених размера у овој несрећној земљи нашој, и нека разврат и бестидност замени чистота и смерност.

Помози нам да Веру Православну сачувамо до краја живота свога, без обзира на све претње и замке које нам непријатељ спасења подмече. Нека нам Господ Христос буде све у свему, сав смисао живота, сва нада, еда би се једном удостојили са свима Светима, међу којима и ти светло сијаш, свети Рафаило, да радосно прослављамо Свето Име Господње, Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Акатист написао: Мирко И. Нанић